

Aars Finanslov, der er fremkommet paa Grundlag af en tidligere Indstilling fra Kommissionen. Det samlede Beløb bliver da 3,511,000 Kr. Det er ingen ringe Post, og den er sikkert ogsaa, som den højtærede Finansminister gjorde opmærksom paa, adskilligt større, end de fleste havde ventet. Naar disse Besparelser ere blevne saa store, som de ere, tror jeg imidlertid at kunne sige, at det skyldes et godt Samarbejde indenfor Kommissionen. Man har strakt sig og bøjet sig mod hverandre, og jeg har hele Tiden gennem Kommissionens Forhandlinger og indtil den Dag, da Betænkningen skulde afgives, haft det bestemte Indtryk, at alle Medlemmerne — jeg gentager: *alle* — ønskede, at der under Hensyn til den finansielle Tilstand, vi leve under, skulde spares saa meget, som det var muligt. Det var derfor mig og sikkert ogsaa andre en Overraskelse, at et Par af Kommissionens Medlemmer, nemlig det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam), overfor Nedsættelser, der vedrøre Næringsliv og kulturelle Formaal o. s. v., den Dag da Kommissionen skulde afgive sin Betænkning, tog et Forbehold. Jeg ved ikke, hvor meget de ærede Medlemmer ville lægge ind i dette Forbehold, det ville vi formodentlig faa at høre under Forhandlingerne her, men det forekommer mig, at et saadant Forbehold er meget vidtrækkende, og at det kan dække nær sagt alt.

Det er i øvrigt en selvsagt Ting, at Kommissionens Medlemmer enkeltvis ikke have været lige tilfredse ved alle de Forslag, der ere stillede, men jeg tror at kunne sige, at de fleste af os have opfattet de stillede Forslag som et Hele. Jeg maa saaledes for mit eget Vedkommende sige, at naar jeg er gaaet med til at foreslaa saa store Nedsættelser paa Landbrugsministeriets Budget, er det kun under den bestemte Forudsætning, at Nedsættelserne paa andre Ministres Budgetter i alt væsentligt gennemføres.

Som den højtærede Finansminister ved Forslagets Forelæggelse bemærkede, har Kommissionen ikke forhandlet med Ministeriet, inden den tog sin Stilling. Vi have gennem Ministeriet indhentet en Række Oplysninger, der selvfølgelig have været bestemmende for os med Hensyn til den Stilling, vi have taget, men vi have ikke direkte spurgt om Ministeriets Stilling til de enkelte Forslag, eller rettere kun undtagelsesvis have vi gjort det. Det er derfor ogsaa en Selvfølge, at Ministeriet ikke

kan være bundet til Kommissionens Indstilling i alle Enkeltheder, men har maattet tage Afstand paa adskillige Punkter. I alt væsentligt er dog, kan det siges, Kommissionens Indstilling fulgt, ja paa visse Punkter endog mere end det, idet der er adskillige Omraader, hvor Ministeriet har foreslaaet Besparelser, som Kommissionen ikke havde peget paa.

De Besparelser, som paa den Maade ere foreslaaede og søges indvundne, ville imidlertid ikke paa langt nær skaffe den Balance i Statens løbende Indtægter og Udgifter, som maa og skal tilvejebringes, og Finansministeren har da ogsaa, som ærede Medlemmer vide, fremsat Forslag til forskellige Skattelove, som anslaaes at bringe en forøget Indtægt af 10,870,000 Kr. Jeg skal ikke i denne Indledning til Finanslovbehandlingen komme dybt ind paa disse Forslag, men jeg vil i al Almindelighed sige, at ligesom Venstre i Fjor kraftigt støttede Ministeriet til Gennemførelsen af de da vedtagne Indtægtslove, saaledes ville vi ogsaa støtte Ministeriet nu. Vi fandt ifjor, at den Vej, den højtærede Finansminister da vilde gaa, var en Vej, der for Befolkningen var baade lempelig og farbar, og det samme finde vi maa siges om de Forslag, som nu ere fremsatte.

Den højtærede Finansminister har en Gang sagt, at det var en Uriaspost, han stod paa, fordi det at skaffe forøgede Indtægter ved Hjælp af nye Skatter ikke er noget, Folk i Almindelighed ere glade for. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at den højtærede Finansminister noget har overvurderet den Modstand, der i saa Henseende vilde komme fra Befolkningens Side. Sagen er den, at der i Befolkningen har været og er en voksende Forstaaelse af, at Balance er nødvendig, fordi den er Grundvolden for hele vort økonomiske Liv, og derfor er Befolkningen ogsaa villig til at bære de Ofre, som hertil ere nødvendige. Jeg tillod mig i Fjor ved Finanslovens tredie Behandling under Generaldebatten at sige, at selv om der i og for sig ikke er nogen Glæde ved at betale større Skatter, vil der dog hos de fleste Vælgere, som tænke roligt og sundt, være en Glæde ved Bevidstheden om, at Balance paa den Maade tilvejebringes. Og hvis vi se paa den Tid, der er forløben

Rettelser.

Sp. 48, L. 31 f. o.: „1. Januar 1917“, læs: i 1917.
— 62, L. 14 f. n.: „3,109,000 Kr.“, læs: 3,138,000 Kr.